

fot. archiwum uczelni

Marta Wiśniewska

Uniwersytet Mikołaja Kopernika
w Toruniu

Program Erasmus+ był zawsze jednym z najważniejszych czynników stymulujących zmiany w obszarze kształcenia w UMK, począwszy od oferty zajęć w językach obcych, przez dostosowanie regulaminów studiów do mobilności międzynarodowej, aż po innowacje edukacyjne, nowe sposoby komunikacji oraz narzędzia informatyczne do obsługi procesu kształcenia i wymiany międzynarodowej.

Jak zmieniła się Pani uczelnia dzięki uczestnictwu w programie Erasmus+? Czy wzmocniło to jej pozycję w regionie, kraju oraz na arenie międzynarodowej?

20-lecie członkostwa Polski w UE zbiega się ze szczególnymi rocznicami dla Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu: świętujemy w obecnym roku akademickim 40-lecie powstania Akademii Medycznej w Bydgoszczy i 20-lecie jej połączenia z UMK oraz powołania Collegium Medicum, a także 80-lecie naszego Uniwersytetu. Ostatnie dwie dekady były okresem ogromnych przemian i rozwoju UMK, których kulminację stanowiły przede wszystkim: status Uczelni Badawczej (IDUB) oraz członkostwo w Uniwersytecie Europejskim YUFE (Young Universities for the Future of Europe). Program Erasmus+ był zawsze jednym z najważniejszych czynników stymulujących zmiany w obszarze kształcenia w UMK, począwszy od oferty zajęć w językach obcych, przez dostosowanie regulaminów studiów do mobilności międzynarodowej, aż po innowacje edukacyjne, nowe sposoby komunikacji oraz narzędzia informatyczne do obsługi procesu kształcenia i wymiany międzynarodowej. Za jeden z naszych największych sukcesów uważamy współpracę z krajami trzecimi niestowarzyszonymi z programem i możliwość wymiany doświadczeń w obszarze edukacji i nauki. Dzięki systematycznie budowanej marce międzynarodowej partnerstwo UMK systematycznie poszerza się nie tylko w obszarze mobilności studentów i pracowników, ale również w zakresie pozostałych akcji programu Erasmus+ oraz współpracy naukowo-badawczej.

Przed nami ważne wydarzenia i rocznice. 20-lecie członkostwa Polski w Unii zbiega się z nadchodzącą prezydenturą Polski w Radzie UE. Także w przyszłym roku minie 27 lat udziału Polski w Erasmusie, a sam program skończy 38 lat. Oznacza to, że w 2027 r. stanie się już dojrzałym 40-latkim. Czego życzyłaby Pani Erasmusowi z okazji tego okrągłego jubileuszu oraz jakie ma Pani oczekiwania wobec polskiej prezydentury?

Programowi Erasmus+ życzyłabym więcej ewolucji, mniej rewolucji, ale przede wszystkim utrzymania roli i znaczenia w procesie kształcenia kolejnych pokoleń obywateli Unii Europejskiej. Tylko edukacja zmienia życie i otwiera umysły na stałe.

Państwa uczelnię zawsze kojarzę jako zwracającą szczególną uwagę na bezpieczeństwo studentów Erasmusa, którzy wybierają Toruń jako miejsce studiowania. Pamiętam, że na UMK odbyło się pierwsze seminarium zorganizowane przy współdziałaniu Narodowej Agencji oraz IROs Forum poświęcone właśnie tej tematyce. Jak oceniają Państwo swoje dzisiejsze przygotowanie do dbania o dobrostan Waszych zagranicznych gości w porównaniu ze stanem sprzed 20 lat?

Uniwersytet Mikołaja Kopernika od początku udziału w programie mocno przywiązywał wagę do o bezpieczeństwa studentów wybierających Toruń/Bydgoszcz jako miejsce – przez długi czas możliwej tylko raz – mobilności Erasmus+. Specyfika UMK jako uczelni szeroko profilowej, z kampusami w dwóch miastach akademickich o odmiennej charakterystyce, stymulowała wypracowywanie i testowanie wielu nowych w UMK rozwiązań i procedur w obszarze dobrostanu studentów zagranicznych. Początkowo skupialiśmy się na zapewnieniu bezpieczeństwa fizycznego i formalnego poprzez organizację zakwaterowania akademickiego, pomoc w procedurach wizowych i legalizacyjnych, angażowanie studentów lokalnych w opiekę nad „erasmusami”. Wraz z ewolucją programu naszym flagowym działaniem stała się organizacja Tygodni Orientacyjnych (OW), odnoszących się obecnie do wszystkich elementów dobrostanu studentów, takich jak: zdrowie fizyczne i psychiczne, relacje międzyludzkie, samorealizacja, warunki życia i funkcjonowania w Polsce i na uczelni. Obecnie OW prowadzimy w formule mieszanej (część stacjonarna i online, w tym webinaria wprowadzające przed przyjazdem studentów), inspirowane się nowymi formami mobilności w programie Erasmus+. Szczególnie ważnym dla nas obszarem było zainicjowanie w UMK wsparcia psychologicznego dla studentów anglojęzycznych, dostępnego nie tylko w sytuacjach kryzysowych, ale także w ramach prewencji (w formie warsztatów wprowadzających). Wsparcie to ewoluowało od współpracy z indywidualnym psychologiem aż do powstania Uniwersyteckiego Ośrodka

Wsparcia i Rozwoju Osobistego, kierującego ofertę do wszystkich studentów i pracowników UMK. Nieustannie rozwijamy także pakiety warsztatów dla studentów w obszarze przygotowania kulturowego oraz adaptacji w UMK, w środowisku lokalnym i w Polsce. Równie istotne znaczenie ma dla nas przygotowanie studentów na powrót do uczelni macierzystych (cykliczne warsztaty dot. zagadnienia tzw. szoku powrotnego). Analogiczną ofertę kierujemy do studentów wyjeżdżających.

Przez ostatnie dwie dekady wypracowaliśmy w UMK rozwiązania pozwalające na stawienie czoła nagłym kryzysom, a także zapewniające gościom zagranicznym stałe wsparcie systemowe i informacyjne. W tym czasie m.in. rozpoczęli funkcjonowanie w UMK: rzecznik akademicki, pełnomocnik ds. bezpieczeństwa, pełnomocniczka ds. równego traktowania. Powstały także unikalny Kopernikański Ośrodek Integracji oraz strefa relaksu dla społeczności akademickiej w Bibliotece Uniwersyteckiej. Nacisk na działania wspierająco-prewencyjne, nabyte doświadczenia kryzysowe, a także sieć trwałych relacji z instytucjami zewnętrznymi pozwalają nam jeszcze sprawniej odpowiadać na nowe wyzwania w obszarze bezpieczeństwa uczestników programu Erasmus+.